

Danmark, om det paa et vist Omraade kom til at staa ene, affondret, som en Afkrog, med sin fra de andre Nationer forskellige Opfattelse. Jeg tror, der er noget i den Betragtning; jeg tror, det er en Betragtning, vi skulle lægge os paa Sinde ved en Vejlighed som denne, og Forholdet er jo her dog det, hvad for Resten ogsaa foregaaende Talere havde mindet om, at der ikke er Spørgsmaal alene om de og de forskellige Meninger, thi Systemet, det franste System, er i Tilbagegang og opretholdes nu ikke af noget andet Land i Europa paa en saadan Maade, som det bliver opretholdt her i Danmark, hvor man baade har Kontrol og Straf, Indskrivning og Indsættelse i Utugthuse. Indsættelse i Utugthuse finder ikke Sted i noget som helst andet Land i Verden, i alt Fald ikke i noget Land i Europa og næppe i noget Land i Verden. Det er man altsaa for langt kommen bort fra, enkelte Nationer ganske vist kun for ganske kort siden, men man er dog kommen bort fra det. Da man havde overført det franste System til England, og det havde været anvendt der en kort Tid, rejste den engelske Nation sig derimod, og denne Bevægelse, som udgik fra England, har forplantet sig fra England til de europæiske Lande og trængt mer eller mindre sejrrig igennem. I vort Naboland Norge er dette System afskaffet, først i Kristiania, jeg tror ikke, de for Tiden have noget som helst, hverken Straf eller egentlig Kontrol, men de arbejde ganske vist paa at faa noget sat i Stedet for det, der er borttaget. Lad mig minde om, hvad allerede en æret foregaaende Taler (Bjerre) har mindet om, Udtalelser af Dr. Geh, der var Formand for Straffelovskommissionen i Norge; han har netop affattet et Lovforslag om det Emne, her ligger for. Denne Mand, der er en Autoritet i den juridiske Verden i Norge, siger, efter at have udtalt, ligesom ogsaa den ærede Minister har udtalt i Dag, at der er forskellige Meninger om den Ting, at der staar Paastand mod Paastand, følgende i Motiverne til sit Lovforslag, hvoraf jeg maaste med den højtærede Formands Tilladelse maa tillade mig at oplæse en 5-6 Linier: „Sandheden er imidlertid, at Svaret ikke beror paa saa ganske enkelte Betragtninger, og i Virkeligheden se vi da ogsaa stadig flere Mænd i praktiske Stillinger, der bringe dem i Berøring med Prostitutionen, Jurister, Læger, Politici, slutte sig til den Opposition mod Kontrollens sanitære Nytte, som fra Begyndelsen af nærmest ansaas for Idealisters og filantropiske Damer's Monopol.“ — han kunde have tilføjet Præster s, men det har han ikke, og

jeg har selvfølgelig holdt mig nøjagtigt til hans Ord. Denne Mand har altsaa denne Mening, og han maa dog vel have tænkt noget over Sagen, siden han har indtaget den Stilling, som han gør, og siden han har ment, at man burde sætte noget andet i Stedet for det, som man giver Afkald paa. Denne Mand mener altsaa, at Systemets Afskaffelse er sejrrig trængt igennem, og han søger at vise ad forskellige Veje, baade ad statistiske og andre Veje, at der heller ingen Fare er derved. Der er af de foregaaende ærede Talere mindet om, at de hygiejniske Grunde, som man har marcheret op med, ingenlunde give Berettigelse til at tro, at Tvangsindsættelse er noget, som fremmer Sædeligheden, fremmer Hygiejnen; tværtimod, i det lille røde Hæfte, som jeg antager at flere her ere i Besiddelse af, er det tilstrækkeligt oplyst ved Data ud fra vor egen Statistik her hjemme, at netop fra dem, der sættes ind i Tvangshuse, kommer der særlig mange Indlæggelser; forholdsvis mange, mange flere, end der kommer fra den hemmelige Prostitution. Hvad de hygiejniske Forhold angaar, saa synes den Mening — som Dr. Geh siger — at trænge sejrrig igennem, baade hvad Rendsgerninger, Esfaringer og Statistik angaar, at de ere ingenlunde bedre bevarede ved de Foranstaltninger, vi have her i Danmark, og han siger for øvrigt i sine Motiver, at Danmark er nu det eneste Land, som holder paa alle 3 Ting: Straf, Indskrivning og Tvangsindsættelse. — Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Aalborg (Bjerre) i, at selv det at kunne naa det Fremstridt, at Kvinder ikke mere skulle kunne indsættes i Utugthuse ved Tvang, vilde allerede være et stort Stridt fremad. Det forekommer mig at være et endnu værre Sted end Dantes Helvede at sætte dem ind i — ja værre end det kan det vel ikke være, thi der skal Haabet lades ude, men Haabet lades ogsaa ude i de Tvangshuse, de sættes ind i. Altsaa, det er til fuldstændig Odelæggelse for dem selv, til Forargelse for mange og til Begrebsforvirring for flere.

Der kan naturligvis, som den højtærede Minister har udtalt, og som han for Resten sagde forrige Gang, vi havde denne Sag for, være Tale om at gaa forskellige Veje, og der er jo ogsaa forskellige Meninger om, hvilke Veje man skal gaa. Den ærede Forespørger pegede ikke i sin Forespørgsel paa, at der skulde gaa den eller den Vej, han udtalte blot Ønsket om at faa Politiloven optaget til Revision. Det er jo meget sandt, at i England har man opgivet det hele uden at sætte noget andet i Stedet; og